

شده قضیه از اعتبار امر مختومه برخوردار بوده است و موجبی برای رسیدگی مجدد وجود ندارد.

همچنین در خصوص خواسته دیگر داور بر ابطال بخشنامه شماره ۷۰۷۹۲-۱۳۸۸/۱۰/۱۲۹ سازمان متبوع اشعار می‌دارد نظر به این که این بخشنامه جهت رفع ابهام و ایجاد وحدت رویه واحد نسبت به بند ۱۰ دستورالعمل شماره ۳۲۲/۳۹۲۳-۰۵۴۵-۱۳۸۸/۳/۱۸ صادر شده و از سویی بند ۱۰ یاد شده به شرح فوق‌الذکر توسط آن هیأت لغفل شده بنابراین مفاد این بخشنامه نیز موضوعیت نداشته است و قابلیت اجراء را نخواهد داشت.

ج - در خصوص اعتراض شاکلی نسبت به تصمیم هیأت موضوع ماده ۲۵۱ مکرر قانون مالیاتهای مستقیم مطروح در شرح خواسته نیز اعتبار می‌دارد نظر به اینکه نفع دیر هیأت یاد شده خطاب به شخص حقوقی خاصی بوده و عمومیت نداشته است و یا عنایت به احصاء حدود صلاحیت و اختیارات هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در ماده ۱۹ قانون دیوان رسیدگی در این خصوص از صلاحیت هیأت عمومی خارج و در صلاحیت شعب دیوان است. کما این که شرکت شاکلی نیز موضوع یاد شده را علی حده در آن دیوان مطروح و تحت کلامه ۹۰۰۰۲۵۵۱-۹۰۰۸۹۸۰۹۰۰ درتیمه ۱۴ مطرح رسیدگی است. علی هذا با عنایت به مطالب مراد ذکر به استناد حکم ماده ۳۹ قانون دیوان عدالت اداری رسیدگی و در صورتی که مورد استماع است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ یاد شده با حضور رؤسای مستشاران و سایر سران شعب دیوان تشکیل شد. پس از بحث و بررسی، با اکثریت آراء به شرح آینده به حضور رأی مبادرت می‌گردد.

رای هیأت عمومی

اولاً نظر به این که بند ۱۰ بخشنامه شماره ۳۲۲/۳۹۲۳-۰۵۴۵-۱۳۸۸/۳/۱۸ سازمان امور مالیاتی کشور، پیش از این به موجب رأی شماره ۵۱۳ الی ۱۷ ش ۱۳۸۹/۱/۱۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری لغفل شده است، بنابراین به لحاظ رسیدگی قبلی به موضوع، موجبی برای رسیدگی مجدد و ابطال بند ۱۰ بخشنامه مذکور وجود ندارد.

ثانیاً با توجه به این که به شرح فوق‌الذکر و به موجب رأی شماره ۵۱۳ الی ۱۷ ش ۱۳۸۹/۱/۱۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، بند ۱۰ بخشنامه شماره ۳۲۲/۳۹۲۳-۰۵۴۵-۱۳۸۸/۳/۱۸ سازمان امور مالیاتی کشور ابطال شده است، بنابراین بخشنامه شماره ۳۲۲/۳۹۲۳-۰۵۴۵-۱۳۸۸/۱۰/۱۲۹ سازمان امور مالیاتی کشور که در مقام رفع ابهام از بند ۱۰ بخشنامه پیش گفته صادر شده است نیز به تبع ابطال بند ۱۰ بخشنامه و مستند به بند ۱ ماده ۱۶ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، ابطال می‌شود.

ثالثاً رسیدگی به خواسته دیگر شاکلی، منبئ بر ابطال تصمیم هیأت موضوع ماده ۲۵۱ مکرر قانون مالیاتهای مستقیم، از جمله صلاحیتهای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مندرج در ماده ۱۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، تشخیص نداد و مقرر گردید پرونده جهت رسیدگی به خواسته مذکور به شعبه دیوان عدالت اداری ارجاع شود.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

معاون قضایی دیوان عدالت اداری - مرتضی علی‌اشراقی